

РЕШЕНИЕ

№ 6841

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7668** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Й. Ф. К. срещу Решение от 02.06.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107- и състав, по НАХД № 16644/2020г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-016906/01.10.2020г. на Началник Група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 за нарушение по чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата се излагат доводи за липса на описание в протокола за реално причинените щети. Моли се глобата да бъде намалена. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Установено е по делото, че на 15.09.2020г. около 06.30 часа в [населено място], по [улица] касаторът е управлявал автобус Б. 320 Просити ЦНГ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от гараж „М.“ към [улица]. Срещу номер 9, поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС – управлявал със скорост несъобразена с релефа на местността, самокатастрофирал в разделящ пътя остров, в следствие на което били нанесени щети на предната броня и ходовата част на автобуса, както и на 1 брой пътен знак.

На мястото на произшествието екип в състав служители в ОПП към СДВР е установил нарушението, като е съставен Протокол за ПТП. От показанията на разпитания по делото свидетел З. - актосъставител, се установява, че в конкретния случай е налице самокатастрофа, вследствие на несъобразена скорост . Като причина за ПТП в протокола е посочена несъобразената скорост. В АУАН също е посочено, че причина за ПТП е несъобразената скорост и е уточнено, че скоростта не е съобразена с атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движение, за да спрат пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението /ПТП/. Свидетелят З. е категоричен относно констатираните материални щети. Нарушението е квалифицирано по чл.20, ал.2 от ЗДвП. В НП е възприета същата фактическа обстановка. Прието е, че касаторът е осъществил нарушение на чл.20,ал.2 от ЗДвП и за това нарушение му е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лв.

Съгласно чл. 20, ал. 2 ЗДвП „водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“. Водачът е длъжен винаги да съобразява скоростта на движение, като при опасност да намали или да спре. Без значение е каква е допустимата максимална скорост по смисъла на чл. 21 ЗДвП, включително и като въведена с пътен знак, както и каква е била скоростта, с която реално се е движел управляваният от К. автобус. По преписката не се съдържат

данни, че водачът е предприел каквито и да е било действия, за да предотврати ПТП и не е осигурил безопасността на движението. Въз основа на горното, се формира извод, че с поведението си Й. Ф. К. участник в ПТП по смисъла на § 6, т. 27 ДР ЗДвП, е осъществил състава на нарушението по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, за което и правилно е ангажирана отговорността му по смисъла на чл. 179, ал. 2, предл. Първо ЗДвП. Наложено наказание „глоба“ е във фиксирания от закона размер като липсват предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая /чл. 3, чл. 28, б. „а“ от ЗАНН/.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI – и касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.06.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 – и състав, по НАХД № 16644/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: